

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ethica Guilielmi Adolphi Scribonii, Ex Aristotele Et Aliis
summis philosophis repetita**

Scribonius, Wilhelm Adolf

Hanoviae, 1593

VD16 S 5114

Cap. I. De virtute.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56572](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56572)

*Anne res etiam posterorum ad defunctorum be-
titudinem aliquid faciunt?*

Ita opinatur Aristoteles.

Qua ratione hoc arguit?

*Vide Cic.
ibid.*

A contrario. Nempe quod ab officio amici alienum est, felici non est tribuendum: Atqui dicere, Sua nihil referre, quid posteris accedat, ab officio amici alienum est: Nec igitur felici convenit: & per consequens, res posterorum ad felicem pertinent.

LIBER II.

Argumentum hujus libri.

Cum in primo libro docuisset Aristot. summum bonum seu finem hominis esse actionem virtutis: In secundo deinceps investigat quid sit virtus, quae sint fontes, unde oriatur, & quot sint ejus differentiae.

CAP. I.

De virtute.

Quomodo definitur virtus?

*Habitua-
lis animi
actio seu
crebro cō-
firmata.*

Virtus est habitus rectae rationi consentaneus: Habitus nimirum, ut Aristotelis verba sonant, qui regitur recta notitia, ut mediocritatem in actionibus efficiat.

Quare definitur habitus?

Quia in virtutis studio non solum requiritur, ut sciens ac volens, sive ultro, sed etiam ut *καθ' ἑξῆς*, à firmo ac stabili animo semper secundum virtutes operetur.

Qualis

Qualis verò dicitur habitus?

Definitur habitus electivus in mediocritate consistens, quæ est erga nos, & ratione sic definita, ut vir prudens præscripserit. *Cic. 2. Off.*

Cur requiritur prudentis præscriptum?

Quia oportet aliquem ducem designari, qui mediocritatem ostendat in tanta varietate circumstantiarum. Ut enim in controversiis fortibus, cum homines imperiti sibi iudiciū sumunt, sæpe falluntur: Ita in cæteris actionibus quoque sæpius aberrant.

CAP. II.

Virtutem esse habitum.

Omninõne igitur concludis virtutem esse habitum?

Ita sanè. Nec enim potentia est aliqua generalis, nec affectus: nec alia insunt animæ. Reliquum itaque fuerit, ut eam habitum esse cum Aristotele dicamus.

Verum quidem est: sed qua ratione arguis, virtutes non esse affectus?

Ex affectibus & perturbationibus nec probo nec improbo nominamur: Ex virtutibus autem & vitiis boni & mali dicimur: Ergo virtutes nõ sunt leves perturbationes & affectus.

Quomodo autem demonstras virtutes non esse duæque vel potentias?

Potentia siue facultates nobis insunt à natura: Virtutes non insunt nobis à natura: Ergo non sunt potentia siue facultates.